

- ✱ Beszélgetés államügyben
- ✱ Fischer Ernő kiállítása
- ✱ Medicus humor
- ✱ Tűzoltózenekarral...

Ifjúsági Tisztelt Házak

Május 2-án délután, a Béke-épület, Beloiannisz-termében rendezték meg a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának Ifjúsági Diákkarparlamentjét. A héttagú elnökségben foglalt helyet többek között, dr. Fodor Géza, a József Attila Tudományegyetem rektora.

Az első napirendi pontot dr. Leindler László, a József Attila Tudományegyetem dékánjának az Ifjúsági Törvényről szóló beszámolója jelentette. A dékán elmondta, hogy a tankönyvek jegyzeláron történő megvételére még nem lehetséges, de a kari jegyzetellátás a lehetőségekhez mérten igyekszik enyhíteni ezen a zsebbenélvő problémán. Az állami vezetés és a kari KISZ-vezetés az elmúlt tanévben kérelmezte: 3,00-3,50 tanulmányi eredmény között is tehessen ösztöndíjban részesíteni a hallgatókat. A minisztériumban is jogosnak találták a kérést, a kivitelezés azonban egyelőre még várat magára. A párt és a KISZ között nagyon jó kapcsolat alakult ki, amely a KISZ-képviselők eredményes munkájának is köszönhető. Az oktatás színvonaláról szólva megállapította: a hallgatóság abban a szerencsés helyzetben van, hogy a világ-, illetve országos hírű oktatók előadásait hallgathatják. Dicséretükre legyen mondva, sokat is profitálnak az elhangzottakból. Örömmel állapította meg, hogy a szakbizottsági rendszer sok speciális feladatot old meg. Örvéndetés, hogy a szakbizottsági rendszeren belül a fiatal oktatók képvisellete is megfelelő. Az öszre elkészülő új biológiai épület tehermentesíteni fogja az Ady tér zsúfolt intézeteit. A modern berendezésű létesítmény várhatóan jótékony hatással lesz az oktatómunkára is. Ezután a korábban, írásban

benyújtott kérdésekre történő válaszadás következett. A hallgatók interpellációi az integrált oktatás bevezetése, az albertelek és a menza helyzete, valamint az új kollégium építésének problematikája köré csoportosultak. Örömmel hallottuk, hogy 1980-ra a Herman Ottó Kollégium mellett, felépül egy hasonlóan korszerű létesítmény. Megtudtuk, hogy az integrált oktatás bevezetése ma még nem időszerű. Próbálkozások folynak viszont szakbizottsági szinten az egyes kollégiumok integrált oktatásának bevezetésére.

Harmadik napirendi pontként a hallgatók szóbeli kérdései, illetve az azokra történő válaszok következtek. Egyetemistáink 53 kérdést tettek fel állami vezetőiknek. E pusztá számadat is bizonyítja a természet zsúfolásig megtöltött résztvevők aktivitását. Ime egy csokorra való, a diákságot leginkább foglalkoztató kérdések közül: miért nem írhatnak dolgozatot a tanárszakosok szakmódszertanból? A gyakorlatvezetők pedagógiai felkészültsége sok kívánnivalót hagy maga után. Javaslat: Részesüljenek pedagógiai képzésben. Örökzöld témaként, napirendre került — ezúttal kérdés formájában — a jegyzet és a menza ügye is. Az egyik kérdező az iránt érdeklődött, hogy vajon hoz-e változást az ellátás minőségében az új menza? Sűrű diáktársi fejbölgintés kísérte a következő kérdés elhangzását: a színház és a mozi pedagógia, miért nincsenek ősös hangversenybérletek? A további kérdések az orvosi ellátás, a vízi telep és a kollégiumépítés, az elhelyezkedési nehézségek, valamint a nyelvoktatás tárgyköréből kerültek ki.

A korrekt és kimerítő válaszok jelentették az Ifjúsági Diákkar-

lament utolsó napirendi pontját. A 150 perces diákkarparlament legfőbb jellemzője: a demokratikus légkör volt.

Lehetőség, csak élni kell vele!

„Első ízben kerül megtartásra karunkon az Ifjúsági Parlament, mely azt a célt kívánja szolgálni, hogy az érdekeltek előtt hangozzanak el azok a felvetések, kérdések, javaslatok, amelyek októink, diákjaink életével, munkájával kapcsolatosak.

Ezért hívtuk meg összejövetelünkre Molnár Jánosné dr.-t, a Művelődésügyi Minisztérium főelőadóját, jogi kari referensünket, és dr. Hevesi Jánost, a JATE tudományos rektorhelyettesét, hogy ők, mint legilletékesebbek is, hallják és továbbítsák az itt elhangzottakat.” — Ezekkel a szavakkal köszöntötte a megjelenteket dr. Kovács István, akadémikus, tanszékvezető egyetemi tanár, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának dékánja.

Bevallom, kicsit zavarban voltam, amikor körülnéztem a teremben, mert a meghívott oktatók csaknem kivétel nélkül eljöttek, azonban nagyon sok hallgatót küldött széke üresen maradt.

Vajon ennyire nem élnének diáktársaim a közelelti demokracizmus adta lehetőségekkel? — tettem fel magamban a kérdést. Egy mellettem ülő első kislány aztán megfogalmazta: „Szertelen nem azért vagyunk kevesen, mert a többiek nem akartak eljönni, hanem, mert nekünk is csak ma délelőtt szóltak.” — mondta ő. Kijelentésével a szervezésről mondott bírálatot, s azt hiszem igazra volt.

Egy ilyen jelentős eseményt (Folytatás a 2. oldalon)

Hallgatók Petőfiről

Az Acta Juvenia (Sectio Philologica et Historica) 1961-től immáron hatodik kötetének borítóján az 1973-as évszám áll, de csak most, májusban jutott el hozzánk. Szívesen tesztek eleget annak a feladatnak, hogy az egyetemisták figyelmébe ajánljam ezt a mostani könyvecskét, azzal a hátsó gondolattal, hogy talán másokhoz már előbb is eljutott. Akkor pedig a megkesétt bemutatás helyébe hadd mondjam ki az értékelés kedvező végeredményét.

A Petőfi Sándor születésének 150. évfordulója alkalmából kiadott különszámot érthető örömmel fogadjuk. Igaz, betűtől bölcsezeteknek is túl sok „szöveggel” kellett megbirkóznunk a Petőfi-év cikk-rengetégekben, de hallgatótársaink mondandóját szívesen olvassuk, és olvassák — remélem minél többen — hiszen dolgoztaik bennünket is képviselnek egy kicsit. Mi pedig büszkén adjuk bárki kezébe az Acta mintegy 130 lapos kötetét, mert úgy gondolom, hogy rendkívül színvonalas, tartalmas érdekes szám ez.

Dr. Horváth Karoly bevezetője joggal hangsúlyozza, hogy „nemcsak indokolt, de egyenesen szükséges is, hogy ezek a munkák az olvasók szélesebb köre számára is hozzáférhetőek legyenek.” A kötet szerkesztői: dr. Csetri Lajos, dr. Lukácsy Sándor, dr. Merényi László és Szigeti Lajos.

Botond Ágnes díjnyertes dolgozatában Petőfiről, egy 1847-ben keletkezett, bonyolult filozófiai kérdéseket felvető gondolati költeményét, a Világosságot! címűt elemzi, komplex módszerrel.

Meggyőző érveléssel segít értelmezni a költeményt, a fő vitás kérdésben bátran foglal állást.

Zentai Mária V. éves angol-magyar szakos hallgató dolgozata Petőfi kulcsfontosságú és sokat vitatott nagy költeményét vizsgálja. Az Apostol szerkezeti és motívikus elemzésével kitűnő, ugyancsak pályadíjjal jutalmazott munkát végzett.

Csontos Márta IV. éves angol-magyar szakos hallgató Petőfi romantikus iróniája címmel közöl értekezést a Petőfi-életműben különös formájában előforduló szerkesztesi elvről, melynek kialakulásáról és lényegéről szól dolgozata bevezető sorában.

Szigeti Lajos a Tiszatáj évtorduló anyagáról, Papp István a Forrás Petőfi-évének természetéről, Ambrus Lajos a Nagyvilág Petőfivel kapcsolatos közleményeiről ad összefoglalót.

Bácskai Mihály a János vitéz francia fordításairól készített dolgozatának mondandóját összegzi, Bakonyi Géza Petőfi Olaszország című versével kapcsolatban kidolgozott megjegyzéseit ismerteti, Frank Gábor a dualizmus kori magyar szocialista sajtó Petőfi-értékeléséről írott dolgozatát közli erősen rövidítve.

Érdeklődéssel olvashatjuk Lukácsy Sándor ünnepi beszédét, amely az 1848-as forradalom 125. évfordulójának tisztelő hallgatóság előtt hangzott el az Auditorium Maximumban. Végezetül Szabély Mihálynak az Egyetemi Színpad rendkívül sikeres bemutatójáról (Petőfi rock) szóló cikkét olvashatjuk.

— CSOKONAI —

MEGYÜNK, MEGYÜNK...

(G. Bárdos J. felvétele)

Ifjúsági Tisztelt Ház

(Folytatás az I. oldalról)

valóban sokkal nagyobb körlettel és élénk előkészítéssel, s ha a hallgatók időben értesülnek a rendezvényről, több az érdeklődő, s a küldöttek közül sem feledkeznek meg néhányan a részvételről.

Ezen "szépséghiba" ellenére, maga a parlament nagyon tetszett, mivel olyan felszólalások hangzottak el, melyek az egyetemi oktatás és az egyetemi élet hiányosságaira világítottak rá. S ez volt a cél! — Mikor talának végre megvalósul a megoldás arra, hogy a legfontosabb tankönyvekhez és jegyzetekhez időben és egyáltalán hozzájuthassunk? (A jelenlegi helyzet nélkül állapot, sok tárgyból nagyon megnehezíti az anyag elsajátítását.)

— Nem lehetne-e intenzívebbé tenni a nyelvoktatást? (Akár több órással, akár modernebb oktatási, pl.: audiovizuális, eszközök bevezetésével.)

— Miért nem vizsgálunk jobban a Menza tisztaságára és higiéniájára?

— Nem lehetne-e a legfontosabb elméleti tárgyak órásszámát növelni az ágazati gyakorlatok rovására?

Csupán néhányat soroltam fel az elhangzott kérdések közül, de ezek is bizonyítják, hogy a diákok is érzik "hol szorít a cipő".

Hallottam néhány érdekes javaslatot is:

— Javasolom, hogy alakítsanak ki egy kooperatív jogászkollégiumot a József Attila Diákközpontból! Ez a megoldás lehetővé tenné, hogy kötetlenebb légkör és jobb közösségi élet alakuljon ki a joghallgatók között.

— Tegyük lehetővé még több hallgató kiutazását a Szovjetunió nyelvi továbbképzésére!

Az elhangzott kérdések, javaslatok legfőbbjére a helyszínen választ kaptak a felszólalók. A legérdekesebb javaslatra reagált dr. Hevesi János, amikor elmondta, hogy a jogászkollégium létesítése valóban hasznos lenne, sajnos a jelenlegi súlyos kollégiumhiány miatt erre pillanatnyilag nincs lehetőség.

Visszont 1975-től elkezdődik egy új egyetemi kollégiumnak, és egy 4000 személyes menzának az

építése. Elkészülte után remélhetőleg a jogászkollégium létesítése is megoldható.

Dr. Kovács István összegezte a tanácskozáson elhangzottakat.

"A parlamenten felvetett összes kérdést és javaslatot gondosan tanulmányozni fogja a Kar vezetése. Lehetőségeinkhez mérten igyekezünk a hasznos felvetéseket és javaslatokat hasznosítani. Kérjük azonban Önöket, mivel ez a fórum a jövőben rendszeresen megtartásra kerül, hogy őszinte és nyílt véleményekkel segítsék munkánkat, s éljenek a demokratizmus adta lehetőséggel!"

Igen! Ez a rendezvény valóban nagy lehetőség, csak élni kell vele. Lehetőség nyílik véleményünk elmondására, gondolaink megvitatására, s ez végső soron azt szolgálja, hogy az egyetemi oktatás még színvonalasabb, a diákélet még vonzóbb legyen.

FÁBIÁN TIBOR
joghallgató

Központi kérdés a tanárképzés

Május 16-án, délután ült össze a bölcsészhallgatók ifjúsági parlamentje, amelyen a diákság képviselőin kívül szép számmal megjelentek a kar oktatói is.

Először dr. Hajdú Péter dékán beszámolója hangzott el; a kar eredményeiről és gondjairól. Az 1973/74. tanévben a BTK oktató-nevelő munkájának egyik fő területe az úgynevezett nevelési program összeállítása volt. Az oktatók számára meghatározott részfeladatok szintézise ez a program, amelynek tanulmányozása a hallgatók érdeke is, hogy pontosan tudják; milyen képzési rendszer aianyal.

A kar munka másik kiemelkedő feladata: az egész oktatási rendszer megújulásának jegyében figyelemmel kell kísérni, milyen tanárok kerülnek ki a karról. Ezért széles körű felmérést végeznek arról; hogyan álltak helyt munkahelyeiken az 1968–72. között végzett hallgatók. A felmérés Szeged városra és néhány környező megyére terjed ki. A felmérés során megkérdezik a működő fiatal tanárokat, igazga-

toikat és a szakfelügyelőket, hogy az itteni képzés szakmailag és módszertanilag milyen alapot adott a gyakorlati tevékenységhez. A tanulságokat a jövőben felhasználják.

Az elmaradott szakmódszertani oktatás fejlesztését a minisztérium is szorgalmazza. A kar új oktatói státusokat kap. S megkezdődött az oktatási eszközök korszerűsítése. A tavalyi dékani keretből körülbelül 100 ezer forintot fordítottak a korszerűsítési folyamatra, de a technikai eszközök kihasználtsága még nem optimális.

A beszámolót követően az írásos, majd a szóbeli kérdésekre dr. Hajdú Péter és dr. Rácz János, oktatási rektorhelyettes válaszolt. Megtudtuk, hogy sem az egyetem, sem más szegedi vállalat nem tudja átvállalni a menza működtetését, hiszen még a berendezés is az Alföldi Üzemelési Vállalaté. A szerződés felbontása szóba sem jöhet. De: Újszegeden hamarosan felépül egy 1000 személyes menza és a jelenlegi hallgatói menza bővítése is korszerűsítése folyik.

A pár év előtti normalizálás ellenére is magasak az albréti díjak. Jogszabály van; a konkrét panaszokat a KISZ-bizottság által továbbítani lehet az Állami Népiellenőrzési Hivatalhoz.

A József Attila Diákközpont és az Irinyi kollégium felújítása folyamatosan és fokozatosan halad. Szeptemberig kicserélik a berendezést.

A szakkönyvek, sőt jegyzetek áremelkedését maximalizálni kell az évi 2 százalékra. Kedvezményes könyvvásárlási lehetőséget fognak kérni a Tankönyvkiadótól az egyetem vezetői.

Az Ady téri épületből a TTK-s intézetek kiköltöztetése nem várható a közeljövőben, mindenestre a biológiai tanszékek előbb-utóbb átkerülnek Újszegedre.

A módszertani oktatás hiányosságai is szóba kerültek; elhangzott egy javaslat, hogy ötödéven is legyen szakmódszertani óra. A gyakorlati felkészítés formális jellegét is jó volna megváltoztatni.

Az egyetem a korábbinál nagyobb összeget kap sportcélokra,

Pedagógusjelöltek Országos Találkozója

Már majdnem hagyomány, hogy május első napjaiban összegyűljenek a pedagógusjelöltek s tudásukról szakmai felkészültségükről adnak számot; eredményükről, közösségi életükről cserélnek tapasztalatokat, s mindezek mellett persze megismerkednek egymással is.

Az elmúlt évben mi rendeztük a találkozót, s így ismerve a műhelytitkokat, kíváncsiak voltunk mi újat hoz Szombathely. Alig 8 óras buszozás után már bele is csöppentünk a PJOT-ba. Az első program: Ifjúmunkás találkozó. A szegedi küldöttség a szombathelyi Gépjármű Javítóba látogatott el, jó ötlet volt ez a találkozó. Elősegítette azt, hogy az egész város magának érezte a PJOT-ot. Vasárnap azután teljes gőzzel indult a program. A megnyitót, a Felszabadulási emlékműnél, az ifjúsági nagygyűlés a Művelődési Ház előtt az összes résztvevőt megmozgatta.

Délután megkezdődtek a sportversenyek — rekedtre drukkol-

alizálódtak. Koller Klára női tornában egy arany, ezüst és bronz-érmert szerzett. Biztos vagyok benne, hogy ő még nagyon sok sikert, örömet okoz nekünk versenyzésével.

A sorban az ezüstérmesek következnek. Nagy előrelépés női kézilabdázóink ezüstérme, melyet határtalan küzdőszellemüknek köszönhetnek. A csapat tagjai: Kiss E., Gémesi, Vass, Betyászkó, Ördög, Tóth, Bagaméry, Szavcsur, Kiss M., Korsós.

A férfi 4 x 100-as váltó (Mocsai, Kovács, Bravik, Szegi) ezüstérme kellemes meglepetés. Külön öröm a nem testnevelés szakos Losonczy Gyöngyi ezüstérme (39,84 m) női gerelyhajításban. Deák Lajos 2 ezüstérme a torna egyéni szerenkénti versenyén némi győgyír a férficsapat gyenge szereplésére. Bronzérmert ért el Adorján László a férfi 800 méteres síkfutásban, a női tornászcsapat és a sérülések miatt felére fogyott férfi kosárlabda csapat is. A jövőre nézve, ahhoz

Szombathelyen is nagy sikert aratott főiskolánk együttese a ROKKA.

tuk magunkat a lányok kézilabda meccsén.

Külön izgalmat okozott a közlekedés. A szakmai konferencián résztvevők ugyanis Vépén laktak — ez mintegy negyedórás buszozást jelentett. A házigazdák ügyes szervezéssel, a vendégek pedig segítőkészségükkel remekül megoldották a problémát. A PJOT feliratos buszokkal és autókkal állandóan találkozni lehetett, s bármilyen megállt az intésre. Így azután egy-egy busz egészen „nemzetközivé” vált.

Az eső sajnos elmosta a tábor-tüzet, de az intézmények közös műsorát mégis hatalmas érdeklődés kísérte, s a mi Rokka együttesünk fergeteges sikert aratott.

A hétfői nap a munkáé volt. A szakmai konferencián dolgozókat mutatták be a hallgatók, a sportolók folytatták a versenyt, megnyílt a fotókiállítás (remek gyermekfotókkal). A KISZ-es tanácsstagok és az úttörővezetők délelőtt, a KISZ-vezetők délután tanácskoztak. Az impozáns Művelődési Házban — ahol hétfőn a gálaseten körülbelül 400 tagú kórus köszöntötte a PJOT résztvevőit — kedd délelőtt került sor a díjak kiosztására. Mi is kitértünk magunkért!

Még egy búcsúbuszozás Vépére, s ekkor egy felháborító dolog: három és félnapi hideg és eső után kisütött a Nap! Igaz, ekkor már mindegy volt, de a szegedi napfény sokszor jól jött volna! A társaság remek hangulatban indult hazafelé. Szegedig folyt az ének és a bor. Igaz nem született döntés, hogy legközelebb hol és mikor találkozunk, de mi kívárujuk!

Spartakiád

Szombathelyen a PJOT keretén belül rendezték meg a hagyományos sportversenyeket. Főiskolánk igen népes mezőnyben szerepelt versenyzőivel, több kevesebb sikerrel. Az eredmények reális értékeléséhez figyelembe kell vennünk azt is, hogy lehetőségeink, objektív körülményeink messze elmaradnak a társ főiskoláktól. Ilyen körülmények között csak arra törekedhetünk, hogy önmagunkhoz képest ne lépünk vissza. Vegyük sorra az elért eredményeket. A legszebb siker — úgy érzem — Vajda Zsuzsanna aranyérme női magasugrásban. A 163 centiméter egyéni csúcs önmagában is szép teljesítmény. Kiss Gábor imponáló eredménnyel (65 m) győzött férfi gerelyhajításban és ebben a várt sikerben évek munkája re-

szorultunk egyre hátrább, az kell, hogy a széthúzások megszüntetésével egyéni érdekek felretételével, mindenki egyet akarjon: a sikeres szereplést.

Szakmai konferencia

1974. május 6-án Vépén a Műzögazdasági Szakiskolában került sor a III. PJOT keretében a XIII. Országos Szakmai Konferencia megrendezésére. A konferencián a négy tanárképző főiskola, a tanító- és óvónképző intézetek diákkörei 230 dolgozattal szerepeltek 21 szekcióban. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskoláról 19 dolgozatot mutattak be 13 szekcióban. A sikerekről; a 19 dolgozat közül 11 kiemelt első díjat, 5 első díjat és 3 harmadik díjat kapott. (Összehasonlításképpen a Nyíregyházi Tanárképző Főiskoláról 31 dolgozatot mutattak be, ebből 12 kiemelt első díjat, Pécsről 20 dolgozattól 10, Egerből 21 dolgozattól 12 kiemelt első díjat.)

A képzőművészeti diákkörben készült alkotásokból Szombathelyen a Sport és Művelődésügyi Ház előcsarnokában rendeztek kiállítást. A kiállításon főiskolánkról 5 hallgató 8 alkotása szerepelt. A zsűrizés után Szabó Imre alkotásaiért különdíjat kapott. A Tanítóképző Intézetben fotóművészek kiállítást rendeztek, melyen Matkócsy Ferenc képei I. díjban, Kőszeg Péter és Avasi Zoltán felvételei III. díjban részesültek.

A XIII. OSZK a diákkörökben folyó munka színvonalának emelkedését bizonyította. A bemutatott színvonalasak voltak, egyre több a szabadelőadás. A hallgatók a korábbi gyakorlattal ellentétben nemcsak dolgozatuk vázlatát olvasták fel, hanem ezentúl az általuk legérdekesebbnek tartott problémát is ismertették. A dolgozatok bemutatását vita követte, ezen a hangnem általában baráti volt. Különösen magas volt a színvonal a pedagógiai, mozgalmi nevelés, népművelés és audiovizuális szekciókban. Nagyon népszerűek voltak a tantárgypedagógiai szekciók, jó lenne, ha magyar nyelv és irodalom valamint a matematika mellett más tantárgyak pedagógiai is önálló szekciót kapnának. A konferencián eredményesen szereplő főiskoláknak gratulálunk további munkájukhoz sok hasonló sikert kívánunk.

DROZDIK MÁRIA
MÉSZÁROS CSABA
TAKÁCS EDIT
főiskolai hallgatók

INCZEFI GÉZA 1906—1974

„A Tisza—Maros szögétől keletre a Máros folyása mentén sík alföldi tájon gazdagon termő szántóföldek, gyümölcsösök, veteményeskertek... A folyó közelében sűrű fűzes... távolabb meg tanyák, települések elővillanó fehér házai...” Ezt a munkák közben számtalanszor bejárt s fő művében megírta, számára oly kedves Maros menti tájat látta utóljára; s talán gyermekkori emlékek hangját hozta a szelíd folyó, hogy hívó szavát a barátokéinál is erősebben hallotta.

Szászrégenben született, édesapja a Székelyföldről odatelepült kocsigyártó mester volt. Az ő műhelyében dolgozott öt évig a marosvásárhelyi kollégiumban végzett diák, míg a továbbtanuláshoz szükséges anyagokat elő nem teremtetted. 1930-ban iratkozott be a szegedi egyetemre, 1936-ban magyar—német szakos tanári oklevelet szerzett, majd 1938-ban doktori szigorlatot tett magyar nyelvészetből.

Tanári és kutatói pályáját a nyelvek iránti fogékonysága határozta meg. Németül és románul anyanyelvi szinten beszélt, de gazdag tanári gyakorlata során tanította az orosz, az angol és a franciát is. 1936. január 1-től Szeged, Budapest, Makó és Naszód volt háború előtti éveinek állomáshelye; majd rövid hadifogság után hazakerült, s Szegeden a Babos-Gábor gyakorlati gimnáziumba osztották be. Vezető tanári megbízással a tanárjelöltek gyakorlati képzését vezette, ezzel egyidőben az egyetem román nyelvű lektora és a modern nyelvintézet módszertanának megbízott előadója is volt.

Nyelvtudományi kutatásaiban az időtől kezdődően mélyülhetett el, hogy 1933. november 3-án a Szegedi Pedagógiai Főiskola Magyar Nyelvészeti Tanszékére docens kinevezést nyert. Az itt eltöltött húsz év során a hazai névtudomány egyik legtermékenyebb művelőjévé fejlődött. Az ő törekvése nélkül földrajznev-

kutatásunk nem emelkedett volna jelenlegi szintjére, hiszen megingathatatlanul gyűjtött azokban az években is, amikor ennek a munkának a szándékát megkérdőjelezték.

Első önálló kiadványában (Szeged környékének földrajzi nevei, AK. 1960.) még hagyományos értékeket érvényesít, ez után azonban egyre markánsabban bontakozik ki az a törekvés, hogy kidolgozza a földrajzi nevek nyelvtanát. A földrajzi nevek átvitelének néhány kérdése (MNy. 1964.). A földrajzi nevek differenciálódásáról (MNy. 1965.), Laza szerkezetű földrajzi nevek típusai és alaki kérdései (MNy. 1967.) stb. tanulmányai jelezték a terv megvalósulását. 1970-ben jelent meg a Földrajzi nevek névtudományi vizsgálata című könyve, amely kizárólagos értékelése s egyben kutatói pályájának fő műve lett.

A Szegedi Tanárképző Főiskolán eltöltött húsz év tudományos természetét áttekinthetően hetjük csak igazán tanári, tudománysszerzői és közéleti munkásságát, amelynek sok fontos részlete felsorolhatatlan. Fărădhatatlanul tanított, jegyzeteket írt, dolgozott a tanárképzés több szakaszban megvalósuló korszerűsítésén; 1957-től nyugdíjba vonulásáig tanszékét vezetett, munkatársakat és utánpótlást nevelt; a Hazafias Népfront és a béke-mozgalom megbecsült aktivistája volt.

Az Országos Béketanács 1962-ben aranyérmével, 1969-ben emléklappal tüntette ki. 1973. december 31-én, a nyugdíjba vonulása alkalmából rendezett ünnepségen a Művelődésügyi Minisztérium Pedagógusképző Osztályának vezetője a Munka Érdemrend bronz fokozatát nyújtotta át neki. Nem búcsúzásként, hiszen mi nem akartunk elbúcsúzni tőle. Ő ment el.

S ránk hagyta a tanulságot.

B. I.

SZABÉLY MICHÁLY